

21

Ki Tisa כי תשא

Exodus 30:11-34:35

30

- וידבר יהוה אל־משה לאמר: 11 spoke to Moses, saying:
- כִּפֹּר נַפְשׁוֹ לַיהוָה בַּפֶּקֶד אַתֶּם וְלֹא־יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בַּפֶּקֶד אַתֶּם: 12 When you take a census of the Israelite men according to their army enrollment, each shall pay יהוה a ransom for himself on being enrolled, that no plague may come upon them through their being enrolled.
- זֶה | יִתְּנוּ כָּל־הַעֲבָר עַל־הַפְּקֻדִים מִחֻצֵּי הַשֶּׁקֶל בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֲשָׂרִים גֶּרָה הַשֶּׁקֶל מִחֻצֵּי הַשֶּׁקֶל תְּרוּמָה לַיהוָה: 13 This is what everyone who is entered in the records shall pay: a half-shekel by the sanctuary weight—twenty gerahs to the shekel—a half-shekel as an offering to יהוה.
- הַעֲבָר עַל־הַפְּקֻדִים מִבְּנֵי עֲשָׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה יִתְּנוּ תְּרוּמַת יְהוָה: 14 Everyone who is entered in the records, from the age of twenty years up, shall give יהוה's offering:
- הָעֲשִׂיר לֹא־יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעֹט 15 the rich shall not pay more and the poor shall not pay less than half a shekel when giving יהוה's offering as expiation for your persons.
- וְהָיָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְזִכְרוֹן לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עַל־נַפְשֹׁתֵיכֶם: 16 You shall take the expiation money from the Israelites and assign it to the service of the Tent of Meeting; it shall serve the Israelites as a reminder before יהוה, as expiation for your persons.
- וידבר יהוה אל־משה לאמר: 17 spoke to Moses, saying:
- וְנָתַתָּ אֹתוֹ בֵּין־אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וְנָתַתָּ שָׁמָּה מִיָּם: 18 Make a laver of copper and a stand of copper for it, for washing; and place it between the Tent of Meeting and the altar. Put water in it,
- וּרְחֹצוּ אֹהֶלֶן וּבְנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם: 19 and let Aaron and his sons wash their hands and feet [in water drawn] from it.
- וְלֹא יָמָתוּ אוֹ בַּגְשָׁתָם אֶל־הַמִּזְבֵּחַ לְשַׁלֵּת לְהַקְטִיר אֶשָּׁה לַיהוָה: 20 When they enter the Tent of Meeting they shall wash with water, that they may not die; or when they approach the altar to serve, to turn into smoke an offering by fire to יהוה,
- וּרְגְלֵיהֶם וְלֹא יָמָתוּ וְהָיְתָה לָהֶם חֻק־עוֹלָם לוֹ וּלְזֶרְעוֹ לְדֹרֹתָם: 21 they shall wash their hands and feet, that they may not die. It shall be a law for all time for them—for him and his offspring—throughout the ages.
- וידבר יהוה אל־משה לאמר: 22 spoke to Moses, saying:
- מִחֻצֵּי חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים וּקְנֵה־בֶשֶׂם חֲמִשִּׁים וּמֵאֹתִים: 23 Next take choice spices: five hundred weight of solidified*solidified Others “flowing.” myrrh, half as much—two hundred and fifty—of fragrant cinnamon, two hundred and fifty of aromatic cane,
- וּקְנֵה חֲמֵשׁ מֵאוֹת בַּשֶּׁקֶל הַקֹּדֶשׁ וּשְׁמֹן זַיִת הָיִן: 24 five hundred—by the sanctuary weight—of cassia, and a hin of olive oil.

- 25 רָקַח מִרְקַחַת מַעֲשֵׂה רָקַח שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה:
וַעֲשִׂיתָ אוֹתוֹ שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ
- 26 וּמִשְׁחַתְּ בּוֹ אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת אֲרוֹן הָעֵדוּת:
- 27 וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּנְרָה וְאֶת־כִּלְיָהּ וְאֶת מִזְבֵּחַ הַקְטֹרֶת:
וְאֶת־הַשֻּׁלְחָן
- 28 וְאֶת־מִזְבֵּחַ הָעֹלָה וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ:
- 29 וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם וְהָיוּ קֹדֶשׁ קִדְשִׁים כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהֶם יִקְדָּשׁ:
- 30 וְאֶת־אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו תִּמְשָׁח וְקִדַּשְׁתָּ אֹתָם לְכַהֵן לִי:
- 31 וְשָׁאֵל תְּדַבֵּר לְאַמֶּר שֶׁמֶן מִשְׁחַת־קֹדֶשׁ יִהְיֶה זֶה לִי לְדֹרֹתֵיכֶם:
וְאֶל־בָּנֶי
- 32 יִיטֹךְ וּבִמְתַכְנֶתּוֹ לֹא תַעֲשֶׂהוּ כִמְהוּ קֹדֶשׁ הוּא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לְכֶם:
עַל־בָּשָׂר אָדָם לֹא
- 33 אִשֶּׁר יִרְקַח כִּמְהוּ וְאִשֶּׁר יִתֵּן מִמֶּנּוּ עַל־זָר וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ:
- 34 וְשָׁאֵל נֹאמַר יְהוָה אֵל־מִשְׁחָה קַח־לָךְ סָמִים נֹטֵף | וְשִׁחֲלֹל וְחִלְבְּלָה סָמִים וּלְבָנָה וְכָה בָד בְּבָד יִהְיֶה:
וְיִאמְרוּ יְהוָה אֵל־מִשְׁחָה קַח־לָךְ
- 35 וַעֲשִׂיתָ אוֹתָהּ קְטֹרֶת רָקַח מַעֲשֵׂה רֹקַח מְמֻלָּח טָהוֹר קֹדֶשׁ:
- 36 בְּאֹהֶל מוֹעֵד אִשֶּׁר אֲנִי עֹד לָךְ שָׁמָּה קֹדֶשׁ קִדְשִׁים תִּהְיֶה לְכֶם:
וְשִׁחֲקֵתָ מִמֶּנָּה הַדָּל וְנִתְּנָה מִמֶּנָּה לִפְנֵי הָעֵדוּת
- 37 אִשֶּׁר תַּעֲשֶׂה בִמְתַכְנֶתָּ לֹא תַעֲשֶׂהוּ לְכֶם קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָךְ לִיהוָה:
וְהַקְטַרְתָּ
- 38 אִשֶּׁר אִשֶּׁר־יַעֲשֶׂה כִמּוֹה לְהָרִיחַ בָּהּ וְנִכְרַת מֵעַמּוֹ:

31

- 1 וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
- 2 רְאֵה קִרְאֹתִי בְשֵׁם בְּצִלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חֹרִי לְמַטֵּה יְהוּדָה:

1 יהוה spoke to Moses:

2 See, I have singled out by name Bezalel son of Uri son of Hur, of the tribe of Judah.

- אתו רוח אלהים בחכמה ובתבונה ובדעת ובכל־מלאכה:
ואמלא
- לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
- ובחרשת אבן למלאות ובחרשת עץ לעשות בכל־מלאכה:
- ובלב כל־חכם־לב נתתי חכמה ועשו את כל־אשר צויתך:
ואלי הנה נתתי אתו את אהליאב בן־אחיסמך למטה־דן
- ואת־הארן לעדת ואת־הכפרת אשר עליו ואת כל־כלי האהל:
את | אהל מועד
- ואת־המנרה הטהרה ואת־כל־כליה ואת מזבח הקטרת:
ואת־השלחן ואת־כליו
- ואת־מזבח העלה ואת־כל־כליו ואת־הכזור ואת־כנו:
- השדר ואת־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן:
ואת בגדי
- המשחה ואת־קטרת הסמים לקדש ככל אשר־צויתך יעשו:
ואת שמן
- ויאמר יהוה אל־משה לאמר:
- הוא ביני וביניכם לדת־יכם לדעת כי אני יהוה מקדשכם:
דבר אל־בני ישראל לאמר אך את־שבתתי תשמרו כי אות
ואתה
- כי כל־העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה:
ושמרתם את־השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת
- קדש ליהוה כל־העשה מלאכה ביום השבת מות יומת:
ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
- בני־ישראל את־השבת לעשות את־השבת לדרתם ברית עולם:
ושמרו
- את־השמים ואת־הארץ וביום השביעי שבת וינפש:
ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי־ששת ימים עשה יהוה
בילי
- 3 I have endowed him with a divine spirit of skill, ability, and knowledge in every kind of craft;
- 4 to make designs for work in gold, silver, and copper,
- 5 to cut stones for setting and to carve wood—to work in every kind of craft.
- 6 Moreover, I have assigned to him Oholiab son of Ahisamach, of the tribe of Dan; and I have also granted skill to all who are skillful, that they may make everything that I have commanded you:
- 7 the Tent of Meeting, the Ark for the Pact and the cover upon it, and all the furnishings of the Tent;
- 8 the table and its utensils, the pure lampstand*pure lampstand Or “lampstand of pure gold.” and all its fittings, and the altar of incense;
- 9 the altar of burnt offering and all its utensils, and the laver and its stand;
- 10 the service*service Others “plaited.” vestments, the sacral vestments of Aaron the priest and the vestments of his sons, for their service as priests;
- 11 as well as the anointing oil and the aromatic incense for the sanctuary. Just as I have commanded you, they shall do.
- 12 And יהוה said to Moses:
- 13 Speak to the Israelite people and say: Nevertheless, you must keep My sabbaths, for this is a sign between Me and you throughout the ages, that you may know that I יהוה have consecrated you.
- 14 You shall keep the sabbath, for it is holy for you. One who profanes it shall be put to death: whoever does work on it, that person shall be cut off from among kin.
- 15 Six days may work be done, but on the seventh day there shall be a sabbath of complete rest, holy to יהוה; whoever does work on the sabbath day shall be put to death.
- 16 The Israelite people shall keep the sabbath, observing the sabbath throughout the ages as a covenant for all time:
- 17 it shall be a sign for all time between Me and the people of Israel. For in six days יהוה made heaven and earth, and on the seventh day [God] ceased from work and was refreshed.

- 18 בְּהֵרָא סִילֵי שְׁנֵי לַחַת הָעֵדֻת לַחַת אֶבֶן כְּתָבִים בְּאֶצְבָּע אֱלֹהִים:
וַיִּתֵּן אֶל־מֹשֶׁה כְּכֹלְתּוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ
- 18 Upon finishing speaking with him on Mount Sinai, [God] gave Moses the two tablets of the Pact, stone tablets inscribed with the finger of God.

32

- 1 מִשָּׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדְעָנוּ מַה־הָיָה לוֹ:
וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוֹם | עֲשֵׂה־לָּנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי־זֶה
וַיֵּרָא הָעָם כִּי־בָשַׁשׁ מֹשֶׁה לָרֶדֶת מִן־הָהָר וַיִּקְהַל הָעָם עַל־אַהֲרֹן
- 1 When the people saw that Moses was so long in coming down from the mountain, the people gathered against Aaron and said to him, “Come, make us a god who shall go before us, for that fellow Moses—the man who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to him.”
- 2 נֹזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁל בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהִבִּיאוּ אֵלָי:
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פְּרָקוּ
- 2 Aaron said to them, “[You men,] take off the gold rings that are on the ears of your wives, your sons, and your daughters, and bring them to me.”
- 3 כָּל־הָעָם אֶת־נֹזְמֵי הַזֶּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיְבִיאוּ אֶל־אַהֲרֹן:
וַיִּתְּפֶרְקוּ
- 3 And all the people took off the gold rings that were in their ears and brought them to Aaron.
- 4 מִסִּכָּה וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וַיִּקַּח מֵיָלֶם וַיִּצֹר אֹתוֹ בַּחֲרֹט וַיַּעֲשֶׂהוּ עֲגֹל
- 4 This he took from them and cast in a mold,*cast in a mold Cf. Zech. 11.13 (beth hayyoer, “foundry”); others “fashioned it with a graving tool.” and made it into a molten calf. And they exclaimed, “This is your god,*This is your god Others “These are your gods.” O Israel, who brought you out of the land of Egypt!”
- 5 אַהֲרֹן וַיְבִן מִזְבֵּחַ לִפְנֵי וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חֹג לַיהוָה מָחָר:
וַיֵּרָא
- 5 When Aaron saw this, he built an altar before it; and Aaron announced: “Tomorrow shall be a festival of יהוה!”
- 6 עֹלֹת וַיִּגִּשּׁוּ שְׁלָמִים וַיִּשָּׁב הָעָם לֶאֱכֹל וּשְׂתוּ וַיִּקְמוּ לְצַחֵק:
וַיִּשְׁלָמִמוּ מִמְּחֹלָת וַיַּעֲלוּ
- 6 Early next day, the people offered up burnt offerings and brought sacrifices of well-being; they sat down to eat and drink, and then rose to dance.
- 7 אֶל־מֹשֶׁה לִךְ־יָרֵד כִּי שָׁחַת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִית מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
וַיְדַבֵּר יְהוָה
- 7 יהוה spoke to Moses, “Hurry down, for your people, whom you brought out of the land of Egypt, have acted basely.
- 8 וַיֹּאמְרוּ אֵלָה אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:
אֲשֶׁר צִוִּיתָם עֲשׂוּ לָהֶם עֲגֹל מִסִּכָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ־לוֹ וַיִּזְבְּחוּ־לוֹ
סֵרוּ מִהָרָא מִן־הָהָר
- 8 They have been quick to turn aside from the way that I enjoined upon them. They have made themselves a molten calf and bowed low to it and sacrificed to it, saying: “This is your god, O Israel, who brought you out of the land of Egypt!”
- 9 יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה רְאִיתִי אֶת־הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עִם־קִשְׁיָה־עֲרֹף הוּא:
וַיֹּאמֶר
- 9 יהוה further said to Moses, “I see that this is a stiffnecked people.

- הַנִּיחָה לִּי וַיַּחַר־אַפִּי בָהֶם וְאֶכְלָם וְאַעֲשֶׂה אוֹתָךְ לְגוֹי גָּדוֹל:
וְעַתָּה
- אֲפֹל בְּעַמְּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גְּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה:
וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחַרְה
- מֵעַל פָּנָיו הָאֲדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפְּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לַעֲמֹךְ:
מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לְהָרֹג אֹתָם בְּהָרִים וּלְכַלֹּתָם
לָמָּה יֹאמְרוּ
- וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֲכֶם וְנָחֳלוּ לָעָלָם:
לָהֶם בָּרֹךְ וְתִדְבֹּר אֱלֹהִים אַרְבָּה אֶת־זִרְעֲכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ
- וַיִּנָּחֵם יְהוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לָעָמּוֹ:
- הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לָחֹזַת כְּתָבִים מִשְׁנֵי עֲבָרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתָבִים:
וַיִּפֹּן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר וּשְׁנֵי לֹחֹת
- אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא חֲרוּת עַל־הַלֹּחֹת:
וְהַלֹּחֹת מַעֲשֶׂה
- אֶת־קוֹל הָעָם בְּרָעָה וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בְּמַחֲנֶה:
וַיִּשְׁמָע יְהוֹשֻׁעַ
- קוֹל עֲנוֹת גְּבוּלָה וְאִין קוֹל עֲנוֹת חִלוּשָׁה קוֹל עֲנוֹת אֲנָכִי שָׁמַע:
וַיֹּאמֶר אִין
- וַיַּחַר־אַף מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת־הַלֹּחֹת וַיִּשְׁבֹּר אֹתָם תַּחַת הָהָר:
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל־הַמַּחֲנֶה וַיֵּרָא אֶת־הָעֵגֹל וּמַחֲלֹת
- וַיִּטָּחֵן עַד אֲשֶׁר־דָּק וַיִּזֹּר עַל־פָּנָיו הַמַּיִם וַיִּשְׁק אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
וַיִּלָּח אֶת־הָעֵגֹל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׁרֹף בָּאֵשׁ
- אֶל־אַהֲרֹן מִה־עֲשֶׂה לָךְ הָעָם הַזֶּה כִּי־הִבָּאתָ עָלֵיו חַטָּאת גְּדוֹלָה:
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
- אַהֲרֹן אַל־יַחַר אַף אֲדֹנָי אֱתָהּ יִדְעֶתָ אֶת־הָעָם כִּי בָרָע הוּא:
וַיֹּאמֶר
- 10 Now, let Me be, that My anger may blaze forth against them and that I may destroy them, and make of you a great nation.”
- 11 But Moses implored his God הוֹדִי, saying, “Let not Your anger, הוֹדִי, blaze forth against Your people, whom You delivered from the land of Egypt with great power and with a mighty hand.
- 12 Let not the Egyptians say, ‘It was with evil intent that he delivered them, only to kill them off in the mountains and annihilate them from the face of the earth.’ Turn from Your blazing anger, and renounce the plan to punish Your people.
- 13 Remember Your servants, Abraham, Isaac, and Israel, how You swore to them by Your Self and said to them: I will make your offspring as numerous as the stars of heaven, and I will give to your offspring this whole land of which I spoke, to possess forever.”
- 14 And הוֹדִי renounced the punishment planned for God’s people.
- 15 Thereupon Moses turned and went down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, tablets inscribed on both their surfaces: they were inscribed on the one side and on the other.
- 16 The tablets were God’s work, and the writing was God’s writing, incised upon the tablets.
- 17 When Joshua heard the sound of the people in its boisterousness, he said to Moses, “There is a cry of war in the camp.”
- 18 But he answered, “It is not the sound of the tune of triumph, Or the sound of the tune of defeat; It is the sound of song that I hear!”
- 19 As soon as Moses came near the camp and saw the calf and the dancing, he became enraged; and he hurled the tablets from his hands and shattered them at the foot of the mountain.
- 20 He took the calf that they had made and burned it; he ground it to powder and strewed it upon the water and so made the Israelites drink it.
- 21 Moses said to Aaron, “What did this people do to you that you have brought such great sin upon them?”
- 22 Aaron said, “Let not my lord be enraged. You know that this people is bent on evil.

- 23 | מִשָּׁה הָאִישׁ אָשֶׁר הֶעֱלֵנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מִדֶּהֱיָה לוֹ: וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה-לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לִפְנֵינוּ כִּי-זֶה
- 24 | לְמִי זֶהָב הַתְּפָרָקוּ וַיִּתְּנוּ-לִי וַאֲשַׁלְכֶהוּ בָאֵשׁ וַיֵּצֵא הָעֶגֶל הַזֶּה: וַאֲמַר לָהֶם
- 25 | מִשָּׁה אֶת-הָעָם כִּי פָרַע הוּא כִּי-פָרַעָה אֶהְיֶה לְשִׁמְצָה בְּקִמְיָהֶם: וַיֵּרָא
- 26 | בַּשַּׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לִיהוָה אֵלַי וַיֹּאסְפוּ אֵלָיו כָּל-בְּנֵי לֵוִי: וַיַּעֲמֵד מִשָּׁה
- 27 | בַּמַּחֲנֶה וְהָרְגוּ אִישׁ-אֶת-אָחִיו וְאִישׁ אֶת-רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת-קָרְבוֹ: יִשְׂרָאֵל שָׁיְמוּ אִישׁ-חֶרֶבָו עַל-יָרֵכָו עָבְרוּ וְשׁוּבוּ מִשַּׁעַר לְשַׁעַר וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
- 28 | כְּדָבָר מִשָּׁה וַיִּפֹּל מִן-הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כֶּשֶׁלֶשֶׁת אֲלָפֵי אִישׁ: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-לֵוִי
- 29 | הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וּלְתַת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בִּרְכָה: וַיֹּאמֶר מִשָּׁה מִלֹּאזֻ יְדָכֶם
- 30 | גְּדֻלָּה וַעֲתָה אֶעֱלֶה אֶל-יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטָּאתְכֶם: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מִשָּׁה אֶל-יְהוָה אַתֶּם חַטָּאתֶם חַטָּאה
- 31 | אֲנִי חַטָּא הָעָם הַזֶּה חַטָּאה גְּדֻלָּה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב: וַיֵּשֶׁב מִשָּׁה אֶל-יְהוָה וַיֹּאמֶר
- 32 | אִם-תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם-אֵין מִתְּנִי לֹא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר כָּתַבְתָּ: וַעֲתָה
- 33 | וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מִשָּׁה מִי אֲשֶׁר חַטָּא-לִי אֲמַחְנוּ מִסְפָּרִי: וְהִנֵּה מִלֹּאכֵי יֵלֶךְ לִפְנֵיךָ וּבַיּוֹם פִּקְדֹנִי וּפְקֻדָּתִי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם: וַעֲתָה לָךְ | נָתַתִּי אֶת-הָעָם אֶל אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי לָךְ
- 34 | יְהוָה אֶת-הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת-הָעֶגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אֶהְיֶה: וַיִּגַּף
- 23 They said to me, ‘Make us a god to lead us; for that fellow Moses—the man who brought us from the land of Egypt—we do not know what has happened to him.’
- 24 So I said to them, ‘Whoever has gold, take it off!’ They gave it to me and I hurled it into the fire and out came this calf!”
- 25 Moses saw that the people were out of control—since Aaron had let them get out of control—so that they were a menace* a menace Others “an object of derision.” to any who might oppose them.
- 26 Moses stood up in the gate of the camp and said, “Whoever is for יהוה, come here!” And all the men of Levi rallied to him.
- 27 He said to them, “Thus says יהוה, the God of Israel: Each of you put sword on thigh, go back and forth from gate to gate throughout the camp, and slay sibling, neighbor, and kin.”
- 28 The men of Levi did as Moses had bidden; and some three thousand of the people fell that day.
- 29 And Moses said, “Dedicate yourselves* Dedicate yourselves Lit. “fill your hands.” to יהוה this day—for each of you has been against blood relations—that [God] may bestow a blessing upon you today.”
- 30 The next day Moses said to the people, “You have been guilty of a great sin. Yet I will now go up to יהוה; perhaps I may win forgiveness for your sin.”
- 31 Moses went back to יהוה and said, “Alas, this people is guilty of a great sin in making for themselves a god of gold.
- 32 Now, if You will forgive their sin [well and good]; but if not, erase me from the record which You have written!”
- 33 But יהוה said to Moses, “Only one who has sinned against Me will I erase from My record.
- 34 Go now, lead the people where I told you. See, My messenger shall go before you. But when I make an accounting, I will bring them to account for their sins.”
- 35 Then יהוה sent a plague upon the people, for what they did with the calf that Aaron made.*for what they did with the calf that Aaron made Meaning of Heb. uncertain.

אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלִיַּעֲקֹב לֵאמֹר לְזֶרְעֶךָ אֶתְנַנֶּה:
לְךָ עָלֶיהָ מִזֶּה אֶתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל־הָאָרֶץ
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

וַיִּגְרַשְׁלִי אֶת־הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי:
וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מִלֶּאֱרָץ

כִּי לֹא אֵעָלֶה בְּקִרְבְּךָ כִּי עַם־קָשֶׁה־לֵּךְ אֶתָּה פֶּן־אֶכְלֶךָ בַּדֶּרֶךְ:
אֶל־אֶרֶץ זָבָת חָלָב וּדְבָשׁ

הָעָם אֶת־הַדְּבָר הַרָּע הַזֶּה וַיִּתְאַבְּלוּ וְלֹא־שָׁתוּ אִישׁ עֵדִיו עָלָיו:
וַיִּשְׁמַע

וּבְלִיתִיךָ וַעֲתָה הוֹרֵד עֲדִיךָ מֵעֲלֶיךָ וְאִדְעָה מָה אֵעָשֶׂה־לְךָ:
אֶל־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אָתָּם עַם־קָשֶׁה־לֵּךְ רַגַּע אֶחָד אֵעָלֶה בְּקִרְבְּךָ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֲמֹר

וַיִּתְנַצְּלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־עֲדֵימָם מִהָר חֹרֵב:

וְהָיָה כָּל־מִבְקֵשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה:
וְנִטְּהוּ לוֹ | מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הָרֹחֶל מִן־הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל מוֹעֵד
וּמִשָּׁה יָקָח אֶת־הָאֹהֶל

וַיֵּצְבוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד־בָּאוּ הָאֹהֶל:
וְהָיָה כִּצְאֹת מֹשֶׁה אֶל־הָאֹהֶל יִקְוֹמוּ כָּל־הָעָם

הָאֹהֶל יֵרֵד עֲמֹד הָעֵלֶן וְעַמֹּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדָבָר עַם־מֹשֶׁה:
וְהָיָה כִּבְּא מֹשֶׁה

עַמֹּד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל־הָעָם וְהִשְׁתַּחֲוּוּ אִישׁ פֶּתַח אֹהֶלוֹ:
וְרָאָה כָּל־הָעָם אֶת־עֲמֹד הָעֵלֶן

וּמִשְׁתַּחֲוּוּ יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נוּן לְעַר לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל:
פָּנִים אֶל־פָּנִים כְּאִשֶּׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל־הַמַּחֲנֶה
וְדָבָר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

1 Then הוּא said to Moses, “Set out from here, you and the people that you have brought up from the land of Egypt, to the land of which I swore to Abraham, Isaac, and Jacob, saying, ‘To your offspring will I give it’—

2 I will send a messenger before you, and I will drive out the Canaanites, the Amorites, the Hittites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites—

3 a land flowing with milk and honey. But I will not go in your midst, since you are a stiffnecked people, lest I destroy you on the way.”

4 When the people heard this harsh word, they went into mourning, and none put on finery.

5 הוּא said to Moses, “Say to the Israelite people, ‘You are a stiffnecked people. If I were to go in your midst for one moment, I would destroy you. Now, then, leave off your finery, and I will consider what to do to you.’”

6 So the Israelites remained stripped of their finery from Mount Horeb on.

7 Now Moses would take the Tent and pitch it outside the camp, at some distance from the camp. It was called the Tent of Meeting, and whoever sought הוּא would go out to the Tent of Meeting that was outside the camp.

8 Whenever Moses went out to the Tent, all the people would rise and stand, at the entrance of each tent, and gaze after Moses until he had entered the Tent.

9 And when Moses entered the Tent, the pillar of cloud would descend and stand at the entrance of the Tent, while [God] spoke with Moses.

10 When all the people saw the pillar of cloud poised at the entrance of the Tent, all the people would rise and bow low, at the entrance of each tent.

11 הוּא would speak to Moses face to face, as one person speaks to another. And he would then return to the camp; but his attendant, Joshua son of Nun, [serving as] deputy,*[serving as] deputy Trad. “a youth.” See Dictionary under na‘ar. would not stir out of the Tent.

- עמי ואתה אמרת ידעתך בשם וגם מצאת חן בעיני:
אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח
ויאמר משה אליהו ראה אתה אמר
- 12 Moses said to הוהי, "See, You say to me, 'Lead this people forward,' but You have not made known to me whom You will send with me. Further, You have said, 'I have singled you out by name, and you have, indeed, gained My favor.'
- 13 Now, if I have truly gained Your favor, pray let me know Your ways, that I may know You and continue in Your favor. Consider, too, that this nation is Your people."
- 14 And [God] said, "I will go in the lead and will*I will go in the lead and will Lit. "My face will go and I will." lighten your burden."
- 15 And he replied, "Unless You go in the lead, do not make us leave this place.
- 16 For how shall it be known that Your people have gained Your favor unless You go with us, so that we may be distinguished, Your people and I, from every people on the face of the earth?"
- 17 And הוהי said to Moses, "I will also do this thing that you have asked; for you have truly gained My favor and I have singled you out by name."
- 18 He said, "Oh, let me behold Your Presence!"
- 19 And [God] answered, "I will make all My goodness pass before you, and I will proclaim before you the name הוהי, and the grace that I grant and the compassion that I show,"*and the grace that I grant and the compassion that I show Lit. "and I will grant the grace that I will grant and show the compassion that I will show."
- 20 continuing, "But you cannot see My face, for a human being may not see Me and live."
- 21 And הוהי said, "See, there is a place near Me. Station yourself on the rock
- 22 and, as My Presence passes by, I will put you in a cleft of the rock and shield you with My hand until I have passed by.
- 23 Then I will take My hand away and you will see My back; but My face must not be seen."
- ויאמר פני ילכו והנחתי לך:
ויאמר אליו אם אין פליך הלכים אליהם לנו מזה:
עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העלם אשר על פני האדמה:
| יודע אפוא כי מצאתי חן בעיניך אני ועמך הלא בלכתך
ובמה
הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם:
ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר
ויאמר הראני נא את כבודך:
יהוה לפניך וחנתי את אשר אהן ורחמתי את אשר ארחם:
ויאמר אני אעביר כל טובי על פליך וקראתי בשם
ויאמר לא תוכל לראות את פני כי לא יראני האדם וחי:
ויאמר יהוה הנה מקום אתי ונצבת על הצור:
בעבר כבדתי ושמתיך בנקרת הצור ושכתי כפי עליך עד עברי:
והיה
ופני לא יראו:*) ספק פרשה שתומה בכתר ארם צובה)
והסרתי את כפי וראית את אחרי

34

- 1 הוהי said to Moses: "Carve two tablets of stone like the first, and I will inscribe upon the tablets the words that were on the first tablets, which you shattered.
- אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלְּחָת הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שָׁבַרְתָּ:
פְּסַל־לְךָ שְׁנֵי־לְחָת אֲבָנִים כְּרִאשׁוֹנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלְּחָת
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

- 2 Be ready by morning, and in the morning come up to Mount Sinai and present yourself there to Me, on the top of the mountain.
- 3 No one else shall come up with you, and no one else shall be seen anywhere on the mountain; neither shall the flocks and the herds graze at the foot of this mountain.”
- 4 So Moses carved two tablets of stone, like the first, and early in the morning he went up on Mount Sinai, as הוהי had commanded him, taking the two stone tablets with him.
- 5 הוהי came down in a cloud—and stood with him there, proclaiming the name הוהי.
- 6 הוהי passed before him and proclaimed: “הוהי! הוהי!...” Or “and הוהי proclaimed: “הוהי! a God compassionate...”; cf. Num. 14.17–18. a God compassionate and gracious, slow to anger, abounding in kindness and faithfulness,
- 7 extending kindness to the thousandth generation, forgiving iniquity, transgression, and sin—yet not remitting all punishment, but visiting the iniquity of parents upon children and children’s children, upon the third and fourth generations.”
- 8 Moses hastened to bow low to the ground in homage,
- 9 and said, “If I have gained Your favor, O my lord, pray, let my lord go in our midst, even though this is a stiffnecked people. Pardon our iniquity and our sin, and take us for Your own!”
- 10 [God] said: I hereby make a covenant. Before all your people I will work such wonders as have not been wrought on all the earth or in any nation; and all the people who are with you*who are with you Lit. “in whose midst you are.” shall see how awesome are הוהי’s deeds which I will perform for you.
- 11 Mark well what I command you this day. I will drive out before you the Amorites, the Canaanites, the Hittites, the Perizzites, the Hivites, and the Jebusites.
- 12 Beware of making a covenant with the inhabitants of the land against which you are advancing, lest they be a snare in your midst.
- 13 No, you must tear down their altars, smash their pillars, and cut down their sacred posts;
- לְבָקֶר וְעִלִּיתָ בִּבְקֹר אֶל־הַר סִינִי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר:
וְהָיָה נָכוֹן
- בְּכָל־הָהָר גַּם־הִצָּאָן וְהִבְקֹר אֶל־יָרְעוּ אֶל־מִוֶּלֶת הָהָר הַהוּא:
וְאִישׁ לֹא־יֵעָלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אֶל־יָרָא
- אֶל־הַר סִינִי כַאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים:
וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לַחַת אֲבָנִים כְּרֹאשֵׁינִים וַיִּשְׁלֹם מִשָּׁה בִּבְקֹר וַיֵּלֶךְ
- וַיֵּרֶד יְהוָה בְּעָלָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
- וַיִּקְרָא יְהוָה | יְהוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וְאֱמֶת:
וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל־פְּנֵיו
- | עֲנֵן אַבֹּת עַל־בְּנֵים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שְׁלֹשִׁים וְעַל־רִבְעִים:
חֹסֶד לְאֵלִפִּים נֶשֶׂא עֵינָיו וְפָשַׁע וְחַטָּאת וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד
נֶצַח*) (בַּסִּפְרִי תִימָן נֶצַח בְּנוֹי רְגִילָה)
- וַיִּמְהָר מִשָּׁה וַיִּקַּד אֶרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ:
- כִּי עַם־קָשִׁיָּה עֲרָף הוּא וְסָלַחְתָּ לְעֹוְנָתוֹ וּלְחַטָּאתָיו וְנָחַלְתָּנוּ:
וַיֹּאמֶר אִם־נָא מִצָּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יִלְדֶּנָּא אֲדֹנָי בְּקִרְבָּנוּ
- בְּקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי־נִוְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:
לֹא־נִבְרָאוּ בְּכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָּל־הָעָם אֲשֶׁר־אֵתָהּ
וַיֹּאמֶר הִנֵּה אֲנִכִּי כֹרֶת בְּרִית נָגִיד כָּל־עַמְּךָ אֲעֹשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר
- מִפְּנִיךָ אֶת־הָאָמְרִי וְהַכְנַעְלִי וְהַחֲתִיל וְהַפְרִצִי וְהַיְבוֹסִי:
שְׁמֹר־לְךָ אֶת אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם הַזֶּה גֵּרֶשׁ
- לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֵתָהּ בָּא עָלֶיךָ פְּרִיָּהּ לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבָּךְ:
הִשְׁמֹר לְךָ פְּרִי־תְכֵרֶת בְּרִית
- תִּתְצֹוּ וְאֶת־מִצְבֹּתֵם תִּשְׁבְּרוּ וְאֶת־אֲשֵׁרֵי תְכֵרֹתֵיכֶם:
כִּי אֶת־מִזְבְּחֵיכֶם

- 14 כי לא תשתחווה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: for you must not worship any other god, because יהוה, whose name is Impassioned, is an impassioned God.
- 15 וזנו | אחרי אלהיהם ונבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחן: פן תכרת ברית ליושב הארץ You must not make a covenant with the inhabitants of the land, for they will lust after their gods and sacrifice to their gods and invite you, and you will eat of their sacrifices.
- 16 לבניך וזנו בנותיו אחרי אלהיהן והזנו את בנותיך אחרי אלהיהן: ולקחת מבנותיו And when you take [wives into your households] from among their daughters for your sons, their daughters will lust after their gods and will cause your sons to lust after their gods.
- 17 אלהי מסכה לא תעשה-לך: You shall not make molten gods for yourselves.
- 18 צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: את-חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר You shall observe the Feast of Unleavened Bread—eating unleavened bread for seven days, as I have commanded you—at the set time of the month*of the month See note at 13.4. of Abib, for in the month of Abib you went forth from Egypt.
- 19 כל-פטר רחם לי וכל-מקנך תזכר פטר שור ושה: Every first issue of the womb is Mine, from all your livestock that drop a male*male Heb. tizzakhar, form uncertain. as firstling, whether cattle or sheep.
- 20 תפדה וערפתו כל בכור בנך תפדה ולא יראו פני ריקם: ופטר חמור תפדה בשנה ואם-לא But the firstling of an ass you shall redeem with a sheep; if you do not redeem it, you must break its neck. And you must redeem every male first-born among your children. None shall appear before Me empty-handed.
- 21 ימים תעבד וביום השביעי תשבות בחריש ובקציר תשובת: ששת Six days you shall work, but on the seventh day you shall cease from labor; you shall cease from labor even at plowing time and harvest time.
- 22 תעשה לך בכורי קציר חטים ותג האסליף תקופת השנה: ותג שבעת You shall observe the Feast of Weeks, of the first fruits of the wheat harvest; and the Feast of Ingathering at the turn of the year.
- 23 בשנה יראה כל-זכורך את-פני האדון | יהוה אלהי ישראל: שלש פעמים Three times a year all your males shall appear before the Sovereign יהוה, the God of Israel.
- 24 בעלתך לראות את-פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: גוים מפניך והרחבת את-גבולך ולא יחמד איש את-ארצך כי-אורישי I will drive out nations from your path and enlarge your territory; no one will covet your land when you go up to appear before your God יהוה three times a year.
- 25 לא-תשחט על-חמץ דם-זבחי ולא-ילין לבקר זבח חג הפסח: You shall not offer the blood of My sacrifice with anything leavened; and the sacrifice of the Feast of Passover shall not be left lying until morning.
- 26 אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא-תבשל גדי בחלב אמו: ראשית בכורי יהוה. You shall not boil a kid in its mother's milk.

- כִּי עַל־פִּי | הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרָתִי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת־יִשְׂרָאֵל:
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב־לְךָ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
- 27 And הוהי said to Moses: Write down these commandments, for in accordance with these commandments I make a covenant with you and with Israel.
- לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל־הַלְחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֻׁרֶת הַדְּבָרִים:
עַם־יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם
וְיַחֲיִישָׁם
- 28 And he was there with הוהי forty days and forty nights; he ate no bread and drank no water; and he wrote down on the tablets the terms of the covenant, the Ten Commandments.
- בִּרְדֹּתָו מִן־הַהָר וּמֹשֶׁה לֹא־יָדָע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ:
וַיְהִי בִּרְדֹת מֹשֶׁה מִהָר סִינַי וּשְׁנֵי לַחַת הַעֲדָת בְּיַד־מֹשֶׁה
- 29 So Moses came down from Mount Sinai. And as Moses came down from the mountain bearing the two tablets of the Pact, Moses was not aware that the skin of his face was radiant, since he had spoken with God.
- יִשְׂרָאֵל אֶת־מֹשֶׁה וְהָנָה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁת אֵלָיו:
וַיָּרֹא אֶהְרֹן וְכָל־בְּנֵי
- 30 Aaron and all the Israelites saw that the skin of Moses' face was radiant; and they shrank from coming near him.
- וַיֵּשְׁבוּ אֵלָיו אֶהְרֹן וְכָל־הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם:
וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה
- 31 But Moses called to them, and Aaron and all the chieftains in the assembly returned to him, and Moses spoke to them.
- כָּל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּצְּאוּ אֶת כָּל־אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֹתוֹ בְּהָר סִינַי:
וַאֲחֵרֵי־כֵן נִגְשׁוּ
- 32 Afterward all the Israelites came near, and he instructed them concerning all that הוהי had imparted to him on Mount Sinai.
- וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל־פָּנָיו מִסְכָּה:
- 33 And when Moses had finished speaking with them, he put a veil over his face.
- עַד־צֵאתוֹ וַיֵּצֵא וַדַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר יִצְוָה:
וּבָבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אִתּוֹ יִסִּיר אֶת־הַמִּסְכָּה
- 34 Whenever Moses went in before הוהי to converse, he would leave the veil off until he came out; and when he came out and told the Israelites what he had been commanded,
- וְהָשִׁיב מֹשֶׁה אֶת־הַמִּסְכָּה עַל־פָּנָיו עַד־בֹּאוֹ לְדַבֵּר אֹתוֹ:
וְרָאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־פָּנָיו מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה
- 35 the Israelites would see how radiant the skin of Moses' face was. Moses would then put the veil back over his face until he went in to speak with God.